

Súd: Okresný súd Košice II  
Spisová značka: 5T/9/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220010165  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Poprocká  
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:7220010165.13

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Poprockej a prísediacich Márie Roškovej a Richarda Rosivala v trestnej veci obžalovaného P. E. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g/ a § 139 písm. f/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 29. decembra 2021 v Košiciach takto

### rozhodol:

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodzuje obžalovaného P. E., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X., U. XX, spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 31.01.2020 sp. zn. 3Pv 495/18/8803 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g/ a § 139 písm. f/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že dňa 22.10.2018 približne o 19,00 hod. v priestoroch altánku v areáli zariadenia sociálnych služieb neziskovej organizácie S. na K. O.. XX v X., zneužívajúc duševnú zaostalosť T. E. a silou prekonajúc jej verbálny a fyzický odpor, vnikol svojim pohlavným údom do jej pošvy, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkazuje poškodenú T. E., nar. XX.XX.XXXX v X., bytom v zariadení S., n.o., K. O. XX, XXX XX X. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

### odôvodnenie:

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej a ostatných svedkov, prečítaním zápisnice o výsluchu znalkyne z prípravného konania, prečítaním znaleckých posudkov a listín.

Obžalovaný P. E. na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku obžaloby. Vinu popieral aj v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní zhodne uvádzal, že s poškodenou T. E. sa zoznámil prostredníctvom kamaráta Y. D., za ktorým chodieval do zariadenia S.. Zoznámil sa tam s viacerými osobami ako napríklad M. U., S., ktorej priezvisko si nepamätá, a inými, mali kamarátske vzťahy. Niekoľko týždňov pred skutkom mu poškodená začala písať cez aplikáciu Messenger, ale aj sms-správy, že ho miluje, že s ním chce chodiť a žiť, že už nechce byť v ústave a chce byť len s ním. Telefonovali si a stretávali sa vonku neďaleko zariadenia S.. Takto sa začal ich vzťah. V tom čase nemal vedomosť o zdravotnom stave poškodenej, komunikovala s ním normálne a to, že bola v ústave si vysvetľoval tak, že má obrnu ako väčšina klientov S.-u. Občas chodila aj mimo zariadenia, náhodne sa však s ňou v meste nestretol. Deň alebo dva pred skutkom si takisto písali a volali, v rámci čoho mu poškodená navrhla, aby mali spolu sex. Pýtal sa jej, či už má takúto skúsenosť, odpovedala, že má. Keď sa vrátila z domu do zariadenia napísala mu, aby za ňou prišiel, že jej chýba a že ho miluje. V priestoroch S.-u sa rozprávali o tom ako to medzi nimi bude a uzavreli, že spolu budú chodiť.

Vždy večer ho volala, písala mu „príd ku mne“. V tom čase mal síce priateľku, ale našla si inú známosť a ich vzťah sa ukončoval. V inkriminovaný deň prišiel za poškodenou do zariadenia, prechádzali sa v areáli držiac sa za ruky a pomaly šli hore kopcom smerom k malému altánku. Tam poškodená sedela na stole, chvíľu sa rozprávali, začali sa bozkávať, ona si dala dole tepláky, ľahla si a došlo ku pohlavnému styku. Žiadnym spôsobom nedala najavo že by to nechcela, nekričala, nemala na to dôvod. Zo začiatku bola aktívna, cítil, že sa jej to páči, opätovala mu bozky. Potom akoby ju to prestalo baviť, lebo mu povedala „dobre, to už stačí, lebo sa ponáhľam“. To bolo v momente keď končili, teda keď z jeho strany dochádzalo k vyvrcholeniu. Povedal jej „dobre, v poriadku“ a prestali s tým. Obliekli sa, ešte chvíľu sa bozkávali, chytili sa za ruky, šli dolu kopcom k budove S.-u. Keď sa lúčili povedala mu, že na druhý deň sa mu ozve, že pôjdu opäť spolu vonku, s čím súhlasil a odišiel. Po celý čas mala poškodená pri sebe telefón, a v altánku počas styku ho dokonca držala v ruke. Počas styku poškodená reagovala normálne, ako bežná žena, v tom čase veril, že ho naozaj miluje. Na druhý deň ho však poškodená nekontaktovala. O deň alebo dva mu Y. D. napísal, že kvôli tomu čo mal s poškodenou boli v S.-e policajti. Nerozumel tomu, nechcel tomu veriť, ale do S.-u viac nešiel. V deň skutku určite nemal požitie alkoholické nápoje ani iné návykové látky a predpokladá, že ani poškodená, avšak nepýtal sa jej na to. Následne ho poškodená kontaktovala cez Instagram, z rôznych facebookových účtov mu posielala žiadosti o priateľstvo, ktoré odstránil. Raz mu zavolala z telefónneho čísla ktoré nepoznal, ale povedal jej „nemáš ma kontaktovať“, ako ho k tomu inštruovala vyšetrovateľka, a hovor ukončil.

Pozná dosť veľa ľudí z S.-u a svojim spôsobom viacerým pomohol. Napríklad T. S., ktorý sa takisto ako on venuje hudbe, doniesol nejakú elektroniku, Y. D. vybavil tetovanie zadarmo, na požiadanie mu dal kávu, cigarety, niekedy aj peniaze. Kamaráti z S.-u nemali poškodenú veľmi v láske, napríklad Y. D. ju ohováral, že si rada užíva s chlapcami, M. U. ju tiež ohovárala, pravdepodobne žiarlila, lebo údajne ho chcela.

Obžalovaný k osobným pomerom uviedol, že od septembra 2019 žije s priateľkou a jej dvoma deťmi v prenajatom štvorizbovom byte na R. XX v Košiciach. Je slobodný a bezdetný. Od začiatku júna 2020 pracuje vo firme H. invest s.r.o. v robotníckej pozícii za minimálnu mzdu. Partnerka je zamestnaná v penzióne U., kde vykonáva pomocné práce. Zdravotný stav je uspokojivý, niekedy však máva depresívne stavy, ktoré prekonáva bez farmakologickej liečby.

Svedkyňa - poškodená T. E. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s obžalovaným sa zoznámila v zariadení S., potom mu začala písať cez Messenger o tom čo robí, ako sa má, ale aj o citoch, o vzťahu. Obžalovaný jej napísal, že ju chce, ale ona mu odpísala, že ho nechce. Necítila totižto k obžalovanému žiadnu náklonnosť, nepáčil sa jej veľmi a nič bližšie s ním nechcela mať. Keď pred vyšetrovateľkou povedala, že aj ona obžalovanému písala že ho má rada bolo to preto, lebo sa vtedy nevedela rozhodnúť čo má povedať. Dňa 22.10.2018 sa s obžalovaným po predchádzajúcom dohovore stretli pred ústavom. Povedala mu, že sa s ním nechce stretávať, nech jej dá pokoj. Obžalovaný odišiel, ale neskôr sa vrátil do zariadenia tak, že preskočil plot. Nevidela to, ale niekto jej o tom povedal. Keď bol v budove zariadenia volal jej na mobil, či sa môžu stretnúť. Povedala mu, že nie. Keď sedela na chodbe a pozerala na tablete film započula kroky. Objavil sa obžalovaný a pohyboval sa tak, aby ho nezachytili kamery. Opýtala sa ho čo tam hľadá. On ju ale zobral vonku na dvor a pýtal sa jej kam pôjdu. Aj keď mu povedala, že nemôže a nechce ísť nikam, zobral ju hore do altánku. Cestou sa nedržali za ruky, šli ďaleko od seba. Bola tma, nikoho tam nevidela, ľudia boli len dole pri budove zariadenia. V altánku jej obžalovaný vyzliekol tepláky a spodné prádlo a znásilnil ju. Pred vyšetrovateľkou nevytvrdila pravdivo, že cestou do altánku sa držali za ruky, pravda je taká, že sa nedržali, obidvaja išli svojim krokom, obžalovaný ju neľahal, nebol žiaden problém. Pred vyšetrovateľkou vypovedala, že obžalovaný ju ku altánku ťahal, ale nie je to pravda, neľahal ju, na všetko si presne pamätá. V altánku sa s obžalovaným najprv bozkávali a aj keď to nechcela, nebránila sa tomu. Obžalovanému nepovedala nič na to, že ju vyzliekol, len dala ruky pred seba čím mu naznačila, že má prestať. Napriek tomu obžalovaný pokračoval a mali pohlavný styk. Počas toho ako „to“ robil mala z toho aj zlý pocit, lebo obžalovaný nebol pre ňu vhodný, dobrý človek. Pred týmto pohlavným stykom sa spolu viackrát bozkávali, ale vždy to bolo cez deň, za vidna, aj v inkriminovaný deň. Keď s obžalovaným prišli do altánku a keď ju vyzliekol nebolo jej dobre, chcela odísť, ale neurobila to, lebo sa bála, nevedela aký obžalovaný v skutočnosti je, nepoznala ho dobre. Počas pohlavného styku mu povedala, aby to nerobil. Neodpovedal, bol ticho a prestal s tým až keď dospel k vyvrcholeniu. Potom sa sama obliekla, obžalovaný sa tak isto obliekol a odišli. Už počas styku cítila, že krváca a vedel to aj obžalovaný, mal ruku od krvi. Nemala pri sebe mobil a keď vyšetrovateľke povedala, že mobil mala, nie je to pravda, nechala si ho na izbe spolu s tabletom. Cestou dole od altánku sa obžalovaného opýtala kam ide, on povedal, že ide preč. Nedržali sa za ruky. Poškodená na hlavnom pojednávaní nevedela vysvetliť čo si vysvetľuje pod pojmom „znásilnenie“, uviedla len, že to slovo počula už predtým v ústave.

Nevedela vysvetliť ani to, čo si predstavuje pod pojmom „pohlavný styk“. V rámci výpovede použila slovo „vyvrcholenie“, ale nevedela vysvetliť čo to u muža znamená. Pod slovom „sex“ si vysvetľuje, že chlap so ženou sa milujú, teda obchytávajú, pusinkujú a potom to chlap dá žene dnu. Videla takéto videá v telke a na internete, tí ľudia na videách boli holí, navzájom sa olizovali. Nemali by to robiť a dávať na internet. Po skutku obžalovaného nekontaktovala, nepísala mu, neposlala mu žiadosť o priateľstvo na Facebook. Skoršiu komunikáciu s obžalovaným videli jej bratia, ktorým ukázala tablet. Odstránili jej Facebook a povedali, že na neho nemôže chodiť.

Svedkyňa J. U., opatrovateľka v zariadení S., n.o., na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v čase kedy malo dôjsť ku skutku mala nočnú službu na oddelení poškodenej. Obžalovaného nepozná, nikdy ho nevidela, len počula že s ním poškodená komunikovala cez mobil. V ten večer chcela ísť poškodená vonku, ale nepustila ju. Poslala poškodenú z oddelenia na chodbu aby si tam sadla a upozornila ju, že ju bude chodiť kontrolovať. Keď za ňou po chvíľke šla, poškodená tam už nebola. Neriešila to však, vedela, že sa do pol ôsmej vráti, pretože dovtedy môžu byť klienti na dvore v areáli zariadenia. Hlavná brána zariadenia sa zamyká o 18,00 hod., kedy aj vrátnička odchádza a počas noci je uzamknutá. Na oddelení je balkón, zamrežovaný, klientky ktoré si tam boli sadnúť vraveli, že poškodenú s niekým videli. T. sa vrátila do pol ôsmej, ihneď šla na WC. Dala si ju zavolať aby sa porozprávali prečo neurobila tak, ako bolo dohodnuté a išla vonku. Keď sa vrátila z WC sľúbila, že už to viac neurobí a išla sa dať do poriadku. Po chvíľke počula inú klientku kričať, že poškodená krváca. Keď za ňou šla do kúpeľne polonahá stála pri umývadle, pod ňou bola mláka krvi, spodná časť pyžama bola namočená. Opýtala sa jej prečo tak krváca, či má menštruáciu. Odpovedala, že nevie, že jej nič nie je, že sa nič nestalo. Medzitým iné klientky rozprávali, že vonku ju videli opretú o strom a potom o múrik. Zavolala zdravotnú sestru, táto privolala RZP, poškodenú osprchovali, krvácanie neprechádzalo, dali jej plienku a hygienickú vložku a pripravili na vyšetrenie. Medzitým jej vysvetľovali, že je normálne pokiaľ mala kontakt s mužom, že je žena, len nech povie čo sa stalo. Poškodená však trvala na tom, že jej nikto nič neurobil. Žiadne viditeľné vonkajšie zranenie nemala. Na vyšetrenie s ňou šla opatrovateľka z iného oddelenia. Po návrate bola poškodená unavená, oslabená, dostala piť a ľahla si. Po tejto udalosti si na poškodenej nevšimla žiadne zmeny správania, doposiaľ je taká ako predtým, je spokojná. Nevie presne kedy to bolo, ale raz počas dennej služby keď bola poškodená u nej v miestnosti opýtala sa jej, či mala vtedy pohlavný styk. Poškodená jej s úsmevom odpovedala „áno, a čo?“. Jej vyjadrenie bolo spokojné, ale pripadalo jej to tak, že sa chcela možno len predviesť pred ostatnými klientmi, ktorí ju mohli počuť pretože dvere miestnosti boli otvorené. Po tom ako sa mal skutok stať bola obžalovaná doma a po návrate začali riešiť jej bratia, že bola znásilnená. Poškodená má s členmi rodiny výborný vzťah, vždy sa na nich teší a po návrate z domu je spokojná. Nikdy predtým ani potom u nej nezaznamenala neštandardné, prípadne výstredné sexuálne správanie voči ostatným klientom zariadenia, či vo všeobecnosti voči osobám opačného pohlavia. Nevie, či sleduje videá so sexuálnou tematikou, klientom nemôžu kontrolovať mobily a tablety, večer im ich klienti odovzdávajú do úschovy vypnuté. Poškodená je v zariadení slušná, zhovorčivá, kamarátska, zapája sa do kolektívu a s každým má dobrý vzťah. Niekedy je zmätená, to záleží od toho aký má deň, akú má náladu. Spory nikdy nevyvolávala. Pravdou však je, že niekedy klame, čo pripisuje jej diagnóze. O obžalovanom vie, že predtým navštevoval zariadenie, chodil tam za kamarátmi. Neskôr mal zákaz vstupu kvôli tomu, že vraj ukazoval klientom zbrane.

Svedkyňa P. X. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pracuje ako opatrovateľka na 5. oddelení zariadenia S., n.o.. Obžalovaného nepozná. Poškodená je zaradená na 6. oddelení, na ktorom nikdy nepracovala, a teda nemala možnosť poškodenú bližšie spoznať. Pozná ju zbežne zo stretávania na chodbe, v jedálni, v práčovni. V inkriminovaný deň mala nočnú službu, keď za ňou prišla zdravotná sestra s tým, že prišla RZP a je potrebné ísť so T. na vyšetrenie. Na gynekológii na urgentnom príjme poškodenú vyšetrila lekárka. Pýtala sa poškodenej čo sa jej stalo, ona celý čas hovorila že nič, že krvácanie sa spustilo samé. Poškodenej dávali aj rôzne navádzajúce otázky, avšak ona celý čas zapierala. Potom keď sa jej lekárka opýtala či si nemohla ublížiť keď sa holila, poškodená sa toho chytila a povedala, že sa to presne tak stalo. Po ošetrení ich priviezli späť do zariadenia s tým, že poškodená mala byť celú noc pod kontrolou. Celý čas bola poškodená vystrašená, uplakaná, ubolená. Vonkajšie poranenia na tele poškodenej nevidela. Bola prítomná aj pri vyšetrení poškodenej, kde následne jej lekárka povedala, že buď si poškodená ublížila sama tým, že si niečo do pošvy vkladala, alebo jej to urobil niekto iný, že krvácanie nebolo spontánne. Asi o dva dni nato sa počas dennej služby od klientov zariadenia dozvedela, že poškodená bola znásilnená alebo pohlavne zneužitá. Odkedy pracuje v zariadení S. nestalo sa, že by došlo medzi klientom a návštevou k pohlavnému styku. Pravdou je, že do areálu zariadenia S. je možné dostať sa bez toho, aby vstup niekto zaznamenal na vrátnici, prípadne niekto z personálu. Dá sa

totižto preliezť plot zozadu. Dovtedy žiadne neoprávnené vstupy do areálu nezaznamenala ona osobne a ani o žiadnych nepočula. Má informáciu, že obžalovaný mal zakázané vstupovať do zariadenia, nevie z akého dôvodu. Pred vrátnicou zariadenia sa stretával s klientom Y. D..

Svedkyňa R.. T. Y. vypovedala, že poškodená je umiestnená v zariadení S., n.o. od roku 2010 kvôli mentálnej retardácii. Obžalovaného nepozná, vie o ňom len z rozprávania klientov, ktorým sa mal vyhrážať nejakým nožom alebo strelnou zbraňou, od roku 2015 mu bol preto zakázaný vstup do zariadenia. Z ranného hlásenia sa dozvedela, že poškodená svojvoľne opustila oddelenie, šla do areálu, následne ju našli v kúpeľni zakrvavenú a RZP bola prevezená na vyšetrenie. Ihneď ju navštívila, avšak poškodená nechcela rozprávať o tom čo sa stalo, povedala len, že sa stretla s E. a ukázala jej ho v tablete. Keď jej hlavná sestra ukázala správu z vyšetrenia poškodenej pýtala sa jej ako došlo k poraneniu, avšak poškodená to nechcela povedať. Napriek tomu sa jej opýtali, či nechce podať trestné oznámenie, odpovedala, že nie. Následne bratovi poškodenej vysvetlila, že došlo k mechanickému poškodeniu pošvy, ako to vyplynulo z lekárskej správy, a že domov môže ísť poškodená až po kontrole. Kontrolné vyšetrenie prebehlo asi o týždeň po ošetrovaní v nemocnici. Potom šla poškodená do domáceho prostredia. Keď sa asi o týždeň vrátila za doprovodu brata T., ktorý býva v N. a s ktorým od umiestnenia poškodenej v roku 2010 komunikujú, ďalšieho brata, ktorý žije v Q. a tety, dozvedela sa, že idú podať trestné oznámenie na E., pretože poškodená im doma vylíčila, že došlo k znásilneniu. Až potom jej dve klientky zariadenia podali rôzne verzie toho čo sa malo stať. M. U. a S. W. opisovali, že z balkóna na 2. poschodí videli ako poškodená vyšla zo zariadenia do areálu, že bola kde opretá o stenu a E. ju obchytkával, potom, že ju ťahal smerom hore do lesíka k altánku. Na druhý deň jej povedali, že to videli poza stromy kde sa skrývali. Vzhľadom na zdravotný stav obidvoch klientok je možné, že jej podali prífarbené, prípadne prekrútené informácie, čo sa bežne stáva aj pri iných klientkách v zariadení. Keď si túto informáciu overovala zamestnankyne oddelenia jej povedali, že obe menované vonku vôbec neboli. Poškodená je umiestnená v DSS kvôli ľahkej mentálnej retardácii s miernymi poruchami správania. Je simplexná, jednoduchá osobnosť, veľmi ľahko manipulovateľná a ovplyvniteľná. Navonok sa javí ako milá, spolupracujúca pri činnostiach ktoré s nimi vykonáva personál, ale má aj svoje poruchy, keď sa nahnevá je verbálne agresívna, avšak nie nebezpečná. So zamestnancami zariadenia nemá konflikty, s klientkami len bežné. Nikdy nevykazovala zvýšený sexuálny apetít, či výstredné sexuálne správanie. Po 22.10.2018 bola asi týždeň mĺkva, ale keď sa vrátila od brata správala sa tak ako predtým. Po udalostiach zo dňa 22. 10.2018, resp. keď sa poškodená potom vrátila z domáceho prostredia bolo badať, že je nabudená, keď hovorila o tom, že idú podať trestné oznámenie, že idú do toho s bratom. Bola akčnejšia v porovnaní s tým, ako zo zariadenia odchádzala, kedy bola skôr mĺkva, uzavretá a k téme sa vyjadrovať nechcela. S poškodenou však už o udalostiach nerozprávala, samotná poškodená sa jej nezdôverovala, vec už bola v rukách polície. S bratom poškodenej T. E. je v telefonickom kontakte. Vo vzťahu k poškodenej je starostlivý, berie si ju domov na sviatky, na prázdniny. V rámci telefonických rozhovorov vystupuje normálne, osobne sa s ním však nestretla. Poškodená ho má rada, ako aj zvyšok rodiny. Pre poškodenú je blahodarné, že môže opúšťať zariadenie a tráviť čas v domácom prostredí s rodinou. Vracia sa kludnejšia, pokojnejšia. Poškodená nevie pomenovať veci správne. Je možné, že v domácom prostredí ju naviedli k tomu, že išlo o znásilnenie a šli podať trestné oznámenie. Už skôr vedela, že komunikovala s obžalovaným cez sociálne siete. Je flexibilná aj v používaní tabletu, mobilu, avšak musí byť kontrolovaná, aby nenadväzovala nežiaduce kontakty. Keď neskôr chcela vidieť jej komunikáciu s obžalovaným, bola už zmazaná. Čo sa týka porúch správania, ktoré sú u poškodenej prítomné, prejavujú sa tieto kolísaním nálad. Keď sa jej niečo nepáči je verbálne agresívna, nadáva. Aj napriek ľahkej mentálnej retardácii si vie presadiť svoj záujem, vyjadriť svoj nesúhlas.

O obžalovanom vie, že do roku 2015 navštevoval viacerých klientov zariadenia ako Y. D., T. J., G. X.. Išlo o bežné kamarátske návštevy až do incidentu, ktorý oznámili klienti, že obžalovaný im mal ukazovať nožik či strelnú zbraň. Klienti povedali, že sa ho boja a obžalovaný dostal zákaz vstupu do zariadenia. Nemá vedomosť o tom, že by bol udržiaval intímny vzťah s klientkami D.. S. W. a M. U. však mali o obžalovaného záujem, z uvedeného dôvodu došlo k hádke medzi nimi a poškodenou. Od zamestnankýň zariadenia mala vedomosť, že poškodená bola do obžalovaného zamilovaná.

Svedok Y. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný chodil do zariadenia za ním aj za inými, ako napríklad J. M.. Na vrátnici sa zapísal do knihy a potom posedávali dnu alebo v areáli zariadenia, pili kávu, rozprávali sa, keď prišiel so psami hrali sa s nimi. Správal sa normálne aj k dievčatám. Nikdy nevidel, že by s poškodenou chodil na prechádzky. S poškodenou sa o obžalovanom nerozprávali, nekamarátia sa, len sa zdravia. Raz, keď sedeli s obžalovaným na vrátnici, prišiel nový riaditeľ T. a pani M., ktorá po ňom kričala a následne obžalovanému zakázali vstup do zariadenia, preto sa s ním stretával

pred zariadením. Nevie, či obžalovaný si písal s niekým z dievčat zo zariadenia a nevie či o neho mali dievčatá záujem, ale je možné, že ho chceli. Od S. W. počul, že vraj obžalovaný poškodenú znásilnil, že sa to stalo na dvore pri kontajneroch. Podľa neho to nie je pravda, W. netreba veriť, pretože je bájkarka. Do areálu zariadenia sa dalo dostať aj zozadu cez plot. V zariadení vedeli, že aj oni takto preskakujú, pretože kamera túto časť areálu nezachytila. Teraz sú už urobené opatrenia, aby kvôli korone nechodili vonku. Obžalovaný chodieval do zariadenia len cez vrátnicu, zozadu nechodieval.

Svedkyňa S. W. vypovedala, že obžalovaný chodieval do ich zariadenia S. už dávno, a to za viacerými kamarátmi. V zariadení je aj T. E., ktorá písala obžalovanému, že sa stretnú dole vo vestibule. Pamätá si na jeden večer v zime, bola vo svojej izbe na 2. poschodí, keď počula cez otvorené okno poškodenú kričať „pomoc, pomôžte mi, ma znásilňuje“. So M. U. zišli na dvor. E. ležala na zemi pri garáži a obžalovaný z nej trhal oblečenie, znásilnil ju a roztrhol jej vagínu. Nevedela sa vyjadriť k tomu ako ďaleko je garáž od budovy. Vysvetlila ale, že altánok je na opačnej strane ako garáž. Poškodená plakala a on sa jej vyhrážal „nieže niekomu povieš, lebo ťa zbijem“. Potom odišiel a poškodenú nechal na zemi. Pomohla jej, zobrala ju cez rameno, vyšli na 2. poschodie. Poškodená sa išla osprchovať, lebo obžalovaný ju roztrhol a veľmi krvácala. Prišla záchranka a zašili ju. Neskôr jej poškodená povedala, že ju znásilnil a že ju stále bolí kde ju zašivali. Nepamätá si čo mala v ten večer na sebe poškodená, ale obžalovaný mal na hlave šatku a šiltovku, oblečené rifle.

Svedkyňa M. U. vypovedala, že pamätá ako poškodená prišla s plačom dnu, vyšla hore, tiekla jej krv, ona zavolať sestričku, ktorá ju v kúpeľni osprchovala. Potom sa poškodená opýtala sestričky, či môže ísť na dvor, ale sestrička povedala, že nie. Potom sa poškodená pýtala jej, či s ňou pôjde vonku, tak s ňou šla. Bola tma, poškodená vonku kričala „pomoc, pomoc“, ale ona už išla hore, lebo ju volala sestrička na lieky. Obžalovaný chodieval do ústavu za ňou aj za ostatnými chlapcami aj dievčatami. Keď prišiel, tak sa spolu šalili, rozprávali, páčil sa jej, a nevie, či sa páčil aj poškodenej, ale určite si s poškodenu písali a telefonovali a poškodená mala jeho fotky v tablete. Fajčí, aj na balkóne na 6. poschodí, ale nepamätá na to, že by videla niečo zaujímavé v záhrade. Poškodená jej len povedala, že o pomoc kričala preto, lebo obžalovaný ju znásilnil. Toto povedala ihneď vtedy večer, kedy sa to stalo a keď sa vrátila na oddelenie. Ona si však myslí, že to nie je pravda, poškodená to chcela. Z balkóna vtedy obžalovaného nevidela, videla len poškodenú, lebo mala pri sebe tablet a to svietilo. V ten deň obžalovaného nevidela, ani v zariadení. Na polícii vypovedala, že tam vonku v tme bola poškodená s nejakým chlapcom, ktorý mal na hlave kapučnu, ale nevie, či je to tak.

Svedkyňa M. A. na hlavnom pojednávaní objasnila, že poškodená T. E. je jej neter. S bratmi boli vychovávaní v detskom domove, pretože rodičia nežijú. Chlapci sa začlenili do spoločnosti, ale poškodená je umiestnená v zariadení S. kvôli diagnóze, ktorú označiť nevedela. Keď užíva lieky dá sa však s poškodenu riadne komunikovať, je normálna, vyučená krajčírka. Pamätá si na to, ako brat vybral poškodenú zo zariadenia v piatok a v nedeľu keď k nim prišli na návštevu začala rozprávať čo sa jej prihodilo, že ju to bolelo, že hovorila „nie, nie, nie“ a on to predsa urobil, že to bolo v záhrade, potom že ju šili na pohotovosti, lebo veľmi krvácala. Ten mladý muž mal zákaz chodiť do zariadenia, napriek tomu sa tam dostal. Poškodená nikdy nemala vzťah s mužom, a teda ani obžalovaný nebol jej priateľ, možno si len písali cez Facebook. Keď im o ňom hovorila nepovedala jeho pravé meno, uviedla nejaké iné meno, podľa ktorého si obžalovaného vygooglila a poškodená povedala, že ide o jeho fotografiu. Vyjadrovala sa o ňom „ten debil mi to spravil“. Zranenie popisovala ako „krvácanie zospodu“. Povedala, že sa predtým nebozkávali, že nedošlo k žiadnemu zblíženiu, len že jej stiahol nohavice a nohavičky a že jej to spravil „vieš, s tým mi to spravil“. Keď sa jej pýtali, či to urobil s pohlavným údom, potvrdila to. Poškodená sa nevyjadřila k pocitom aké mala pri styku s obžalovaným. Jej správanie sa odvtedy nezmenilo, je vždy rovnaká, utiahnutá, potrebuje lásku, určite na to nezabudla, aj keď o tom nehovorí. Keď poškodená popisovala čo sa jej stalo ako prvé použila slovo „znásilnená“. Hovorila to takto v prítomnosti dcéry D. a jej brata. Bol nervózny, kričal, nepáčilo sa mu, že si s obžalovaným písala, zobral poškodenej tablet. Ona nevidela komunikáciu medzi poškodenu a obžalovaným v tablete, nebola na to zvedavá. Tablet kúpil poškodenej T. na Vianoce. Vtedy jej ho kontroloval pravdepodobne prvýkrát a pozrel jej aj mobil. Keď pred vyšetrovatelkou vypovedala, že T. najprv skontroloval poškodenej tablet a tlačil poškodenu, aby povedala pravdu ako to bolo s obžalovaným a poškodená sa až potom vyjadřovala o znásilnení, nie je to pravda, poškodená najprv povedala o znásilnení a až potom jej T. kontroloval tablet. Poškodenej sa vyhrážal, že jej ten tablet úplne zoberie keď nebude hovoriť pravdu. Podľa svedkyne poškodená keď rozprávala o udalostiach zo dňa 22.10.2018 nevedela aký je rozdiel medzi pohlavným stykom a znásilnením. Keď pred vyšetrovatelkou hovorila, že poškodená šla s obžalovaným do záhrady tak, že

sa držali za ruky a mali prepletené prsty, mohla to takto počuť od poškodenej, ale vie, že obžalovaný ťahal poškodenú vonku a že mal zákaz vojsť na pozemok patriaci k zariadeniu.

Svedkyňa D. A. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že býva v tej istej obci ako N., brat poškodenej. Keď ju vybral zo zariadenia prišli k nim na kávu. Opýtala sa jej aké mala gynekologické problémy. Poškodená povedala, že ju znásilnil, že to nebol klient zariadenia, ale niekto iný, že preskočil plot, do budovy vošiel zozadu, vytiahol ju vonku a v areáli sa to stalo. Potom, že išla dnu, krvácala, museli ju odvieť na pohotovosť a tam aj odpadla. O páchatelovi sa vyjadrovala, že je to „kokot“, nepopisovala, či pred skutkom s ním komunikovala, či boli v osobnom kontakte, nevyjadrovala sa k tomu, či pred páchatelom prejavila nesúhlas so stykom, povedala len toľko, že bola z jeho konania v šoku. Pri rozhovore s poškodenou bola prítomná jej matka a brat poškodenej T. E.. Krátko nato sa z Q. vrátil aj mladší brat poškodenej N. E., ktorému sa poškodená taktiež zdôverila. Povedala tiež, že páchatel mal zákaz vstupu do zariadenia, o dôvode nehovorila. Páchatela označovala menom H., a keď sa jej opýtali, či ide o prezývku, povedala, že áno, že sa volá P., priezvisko neuvádzala. Brat poškodenej N. našiel v tablete poškodenej komunikáciu s menovaným. N. kričal, tlačil a vyhrážal sa poškodenej, že jej zoberie tablet keď nepovie pravdu ako to bolo. Keď poškodená rozprávala o tých udalostiach, bola nervózna. Nevie prečo pred vyšetrovateľkou uvádzala, že vtedy neprejavovala žiadnu emóciu. V jej prítomnosti sa poškodená nevyjadrovala k tomu aký cit prechovávala k obžalovanému v čase skutku, nehovorila o tom, či sa s obžalovaným predtým stretávali, o čom komunikovali, či sa jej páčil, či mu vyjadrila city, či sa predtým aj bozkávali, o takom niečom nemá informácie. Nevedela o tom, že poškodená bola s obžalovaným na stretnutí dohodnutá a že dobrovoľne s ním šla na miesto kde sa skutok mal stať. Nevie, či poškodená rozlišuje medzi významom slov „znásilnenie“ a „dobrovoľný intímny styk“. Cez to všetko si nemyslí, aby si želala intímny styk, pretože na chlapcov sa vyjadrovala „fuj“. V prítomnosti príbuzných nehovorila ani o tom, čo predchádzalo momentu kedy s obžalovaným vyšla z budovy zariadenia do areálu, o tom aký mala pokyn od opatrovateľky.

Svedok T. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho sestra T. bola rovno z detského domova umiestnená do zariadenia na T. K. v Košiciach. Domov chodí na prázdniny a sviatky. Keď prebehol rozhovor medzi poškodenou a príbuzenstvom on bol v práci a keď sa vrátil domov, povedali mu, že dievča bolo znásilnené. Ešte predtým im v zariadení cez telefón povedali, že nemôže ísť domov, lebo má zdravotné problémy, pričom neboli konkrétni. Do tabletu a mobilu poškodenej mohol vstúpiť, ale predtým nemal dôvod to robiť. Potom ako sa dozvedel o skutku nazrel do tabletu, aby zistil kontakt na páchatela. Predpokladá, že pred predmetnou udalosťou poškodená nemala vzťah s mužom a teda ani pohlavný styk, a po tejto udalosti už vôbec nie. Ku konkrétnej diagnóze ktorou trpí sa vyjadriť nevedel, ona má svoj svet, iné zmýšľanie, nižšie IQ, aj cudzí človek si všimne, že je iná v tom ako sa správa, ako rozpráva. Nepamätá si, či o predmetných udalostiach mu povedala poškodená alebo rodinní príslušníci.

Svedok N. E., brat poškodenej, na hlavnom pojednávaní objasnil, že keď prišiel z Q. domov sesternica D. A. mu povedala o tom ako bolo jeho sestre ublížené. Opýtal sa na to poškodenej, ktorá mu povedala, že páchatel ju ťahal, že išli tam hore, že ju vyzliekol a mali styk. Tiež povedala, že sa chcela odtiahnuť, odtrhnúť, ale on ju nepustil a že keď bolo po všetkom tak ušiel. Počas toho ako popisovala priebeh skutku bola nervózna, začala plakať, možno aj preto, že na ňu kričal, bol totižto nervózny, nemá rád, keď niekto ubližuje jeho rodine, zvlášť sestre, ktorá na tom nie je psychicky až tak dobre. Dookola hovorila „znásilnil ma, znásilnil ma“. Podľa neho vie rozpoznať čo je dobré a čo zlé, teda aj znásilnenie od bežného sexu. Usudzuje tak podľa toho, že keď boli malé deti a pozerali televízor, pri násilnej sexuálnej scéne zakrývala si oči a keď išlo o bežný sex, tak sa nestiahla. V jej tablete zistil, že s obžalovaným si písali dlhšie. Čo sa týka správ, ktoré mala posielat' poškodená, určite nepísala všetky správy ona. Píše totižto s chybami, nevie normálne skladať vety, pričom správy pre obžalovaného boli pekne formulované. Je pravdou, že na poškodenú kričal, že sa jej vyhrážal rozbitím tabletu, ktorý mala nato, aby komunikovala s ním. Správy z tabletu povymazával a zakázal je sociálne siete, pretože ich navštevujú ľudia, ktorí to zneužívajú. Na konkrétny obsah správ si pre odstup času nepamätal, a nemohol ich ukázať vyšetrovateľke. Sestra mu povedala, že s obžalovaným boli predtým kamaráti, že sa stretávali v S.-e, že si písali, ale nehovorila nič o tom, že by ich vzťah bol nejaký vážnejší. Od policajtky sa potom dozvedel, že po skutku sestra opäť písala obžalovanému. V súčasnosti so sestrou predmetnú tému nekomunikuje, želá si, aby zabudla na všetko zlé čo sa jej stalo. Sestru má rád, záleží mu na nej, je s ňou v kontakte, chodí za ňou do zariadenia. Veľmi ho mrzí, že je zdravotne hendikepovaná, že mali ťažký život a po dokončení rodinného domu si ju chce vziať k sebe.

Znalčka R. T. W. bola vypočítaná v štádiu prípravného konania po tom ako sa zúčastnila na výsluchu poškodenej T. E.. Do zápisnice o výsluchu, ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal vypovedala, že intelektové schopnosti poškodenej sú situované do pásma hranice s duševnou zaostalosťou ľahšieho stupňa. Má hraničnú mieru princípu porozumenia situácie, analógií vo vzťahoch. Čiastočne sú zastúpené analýza, syntéza a abstraktné myslenie, všetky zložky sú ale znížené na úroveň konkrétneho - praktického myslenia v trestnom konaní. Znamená, že poškodená vie hodnotiť a vyhodnotiť situáciu ako aj jej následky a to priamo z prežitej udalosti, ktorú popisuje na báze jej možného vnímania reálnej skutočnosti, ako aj hodnotenie jej subjektívneho priameho zážitku. Pamäťové schopnosti poškodenej sú na hranici s duševnou zaostalosťou, avšak prítomná je dostatočná opisná forma spracovania prežitého zážitku, čo je predpoklad na pomerne vysokú mieru použitia informácie v trestnom konaní. Nechápe zložitým logickým operáciám, ale jej IQ je postačujúce na to, aby porozumela ľahším logickým operáciám, aby si dokázala zhodnotiť prežité, posúdiť čo je dobré a zlé, vie sa k veci vyjadriť a popísať to, čo prežila. Na položené otázky odpovedá čiastočne adekvátne. Jej znížený intelekt sa prejavuje napríklad zníženým tempom vo vyjadrovaní, potrebou pomoci znalca pri riešení logických, náročnejších úloh, je stručná v opisoch.

Znalecký posudok č. 6/2019 spracovala dňa 29.01.2019 R. T. W., R., znalčka z odboru Psychológia, odvetvie Psychológia, Klinická psychológia dospelých, Klinická psychológia detí, Poradenská psychológia, Psychológia sexuality. Na základe komplexného psychologického vyšetrenia poškodenej skonštatovala znalčka, že jej intelektové schopnosti sú situované do pásma hranice duševnej zaostalosti. Všetky subtesty daného testovacieho materiálu na zistenie IQ poukazujú na hraničnú mieru princípu porozumenia situácie, analógií vo vzťahoch, logický princíp, ako aj analýzu a syntézu riešeného materiálu. Čiastočne je zastúpená aj analýza, syntéza a abstraktné myslenie, všetky zložky kognitívneho procesu sú ale znížené na úroveň konkrétnych operácií - konkrétneho, prakticky použiteľného myslenia v trestnom konaní. Prakticky to znamená, že vie hodnotiť a vyhodnotiť situáciu ako aj jej následky a to priamo z prežitej udalosti, ktorú popisuje na báze jej možného vnímania a reálnej skutočnosti ako aj hodnotenia jej subjektívneho priameho zážitku. Pamäťové schopnosti vo fáze vstevovania i vybavovania si prijatého materiálu a schopnosti ho použiť sú na úrovni hranice duševnej zaostalosti. Fáza znovuvybavovania a interpretácie je na úrovni simplexnej, čiastočne použiteľnej v trestnom konaní. Osobnosť poškodenej je vysoko simplexná, neurostabilná, extrovertovane orientovaná, intelektovo a rozumovo na hranici duševnej zaostalosti. V osobnostnej štruktúre nie sú prítomné patologické ukazovatele ani v jednej z posudzovaných osobnostných čŕt. Osobnosť je bez tendencie sociálnej žiadúcnosti, bez tendencie javiť sa v lepšom svetle. Poškodená dokáže správne vnímať prežité udalosti a dokáže ich aj správne interpretovať. Neboli zistené tendencie ku klamstvu (nízke L-Iží skóre), k fabulácii, k fantázii, k zámernému skresľovaniu prežitých udalostí, ani tendencie k zámerne subjektívnemu podávaniu informácií týkajúcich sa trestného konania. Tiež nebolo zistené, že by výpovede poškodenej boli zámerne ovplyvnené inou osobou. S vysokou mierou pravdepodobnosti je zo psychologického hľadiska jej výpoveď autentickou skúsenosťou. Predmetný skutok je poškodenou vnímaný ako čiastočne dobrovoľný akt, do istej úrovne osobného kontaktu s páchatelom, neskôr pod nátlakom a s jej nesúhlasom. V kontexte skutku neboli zistené u poškodenej žiadne negatívne stopy ani následky, ktoré by sa zo psychologického hľadiska dali vyhodnotiť ako patologicky významné na jej psychike. Poškodená iba čiastočne chápe zmysel sexuálneho správania sa vo vzťahu k svojmu veku a psychickej zrelosti. Vie však vyjadriť svoj súhlas/nesúhlas k možným sexuálnym praktikám realizovaným na jej osobe. Poškodená je schopná popísať sexuálne správanie, ktoré sa na nej vykonalo. Jej popis je čiastočne zhodný s reálnym opisom prežitého, pričom jej vnímanie a reprodukcia je obmedzená na to, čo už bolo nepríjemné. Psychický a sociálny vývin poškodenej nezodpovedá populačnej norme, ide o jedinca s patologickým intelektom a simplexnou osobnosťou. V jej psychickom aj sociálnom vývine boli diagnostikované patologické odchýlky, ktoré sú podmienené významne geneticky, ako aj jej celoživotným etablovaním sa v rámci náhradnej rodinnej starostlivosti. Interpersonálne vzťahy poškodenej k osobe páchatela sú vysoko pozitívne. Poškodená hodnotí ich vzťah tak, že on bol jej „láska“. Intenzívne vyhľadávala a udržiavala kontakt s páchatelom, ktorého až do incidentu vnímala ako osobu citovo blízku.

Aj znalecký posudok č. 64/2019 spracovala dňa 20.09.2019 R. T. W., R., po komplexnom psychologickom vyšetrení obžalovaného. Jeho osobnosť vyhodnotila ako neurostabilnú, nevyhranenú s tendenciou k extrovertovaniu, s intelektom v pásme nadpriemeru. V osobnostnej štruktúre nezistila patologické ukazovatele ani v jednej z posudzovaných osobnostných čŕt. Má zvýšené L-Iží skóre, čo predstavuje jeho vlastnosť sociálnu realitu popisovať tendenčne, javiť sa v lepšom svetle a to aj v

predmetnej trestnej veci. V agresívnej zložke osobnosti sa javí ako neagresívny typ. Intelektové a rozumové schopnosti obžalovaného sú situované do pásma nadpriemer. Pamäťové schopnosti má v pásme priemeru. Obžalovaný má tendenciu k sociálne žiaducemu správaniu, konformnej formálnosti na báze vysokej sebakontroly pred spoločnosťou. Má sklon k subjektívnemu podávaniu informácií o prežitých udalostiach. Má tendenciu predmetnú udalosť čiastočne skresľovať, rovnako má príklon k subjektívnemu podávaniu informácií a posudzovaniu situácie. Celkový psychický a sociálny vývin obžalovaného nejaví znaky odchýlky od normy, pričom jeho hodnotový a morálny vývin zodpovedá nižšej sociálnej spoločenskej vrstve. Ide o jedinca so simplexnými životnými vzorcami správania sa, ktorý vyhľadáva aj adekvátne zamestnania spojené s možnosťou etablovania sa medzi ľuďmi jemu spoločensky rovnými. Z toho vyplýva aj hľadanie si partnerky, či spoločnosť v komunite ľudí z domova S.. Odchýlka spočíva v jeho myslení a vnímaní reality, ktorú vo vzťahu k osobnostne hendikepovaným ľuďom (s nižším intelektovým potenciálom) používa ako metódu na ich ovládanie, resp. vykonanie vlastných potrieb. Psychosexuálny vývin obžalovaného je v norme. Javí sa ako neagresívny typ, avšak má sklon ku dominancii - tendencii ovládať, teda nepriamej agresivite. Osobnosť obžalovaného sa javí ako disharmonická, bez projekcie závažnejšej osobnostnej psychopatológie v zmysle psychózy.

Znalecký posudok č. 70/2018 vypracoval dňa 21.11.2018 H.. Z.. N. F., znalec z odboru Kriminalistika, odvetvie Kriminalistická informatika, kriminalistická fotografia a video, po tom, ako preskúmal tablet zn. Lenovo, model TB-8504F bez pamäťovej micro SD karty a mobilný telefón zn. Sony Ericsson, model K530i s batériou a nabíjačkou so SIM kartou „Tesco SK“ a pamäťovou kartou M2 zn. Sony s kapacitou 256 MB. Vzhľadom na skutočnosť, že pomocou forenzného programu UFED nedošlo k extrakcii elektronickej a e-mailovej komunikácie z pamäte tabletu, bola vykonaná vizuálna analýza informácií zobrazených na jeho displeji, ktorou bola zistená elektronickej komunikácia Facebook Messenger a nebola zistená e-mailová komunikácia. Znaleckým skúmaním dát extrahovaných z pamäte mobilného telefónu bol zistený kontakt „H. W.“ s telefónnym číslom XXXX XXX XXX a sms-komunikácia s týmto kontaktom obsahujúca 34 sms-správ.

Znalecký posudok č. 1/2019 vypracoval dňa 15.03.2019 J.. H. G., R.., znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Gynekológia a pôrodníctvo. Znalec uzavrel, že poškodená T. E. bola dňa 22.10.2018 o 22,05 hod. vyšetrená službukonajúcou sekundárnou lekárkou J.. J. F., R.. na Gynekologicko - pôrodníckom oddelení UNLP, Rastislavova 43 v Košiciach s nálezom: na hymenálnom okraji prítomná rňagáda s pulzujúcim krvácaním cca 1 cm. Po opichnutí naložené tri stehy, krvácanie ustúpilo. V pošve krvácanie nebolo pozorované. Po postavení z gynekologického stola pacientka udávala závrate, následne mierny kolapsový stav. Vzhľadom ku silnejšiemu krvácaniu (v ústave i v nemocnici) a nutnému opichu oblasti hymenálneho okraja troma stehmi, išlo o ťažšie poranenie oblasti vonkajších rodidiel. Čo sa týka mechanizmu vzniku poranenia, pri pokusoch o zavádzanie pohlavného údu pri nepomere rozmerov a značnej brutalite môžu vzniknúť rôzne veľké a hlboké rany. Vzhľadom k nálezom a výpovedi poškodenej k styku mohlo dôjsť aj násilným mechanizmom, k neadekvátnemu zavedeniu pohlavného údu. Avšak, vzhľadom k nálezom a výpovedi poškodenej, ktorá uvádzala, že predtým nemala pohlavný styk, rodidlá boli nepoškodené a pravdepodobné úzke, pri pohlavnom styku nemuselo ísť o intenzívny, násilný a agresívny pomer zo strany obžalovaného, pri poškodení hymenu. Vzhľadom k šitiu v oblasti hymenálneho okraja je dĺžka liečenia od niekoľkých dní do cca 2 týždňov. Vzhľadom k penetrácii pohlavného údu do oblasti vonkajších rodidiel a pošvy ide o stav, ktorý prebieha aj za fyziologických - nenásilných podmienok, tiež v tomto prípade môže dôjsť k poraneniu hymenu, krvácaniu a traumatizácii tejto oblasti. Preto tento akt nezanechá žiadne následky. Obvyklý spôsob života poškodenej nebol vážne narušený, ide o normálny akt pri normálnom fyziologickom stave.

Znalecký posudok č. 92/2019 vypracoval dňa 05.09.2019 H.. J.. H. I., J., znalec znaleckej organizácie Psychiatrická a sexuologická expertízna organizácia, s.r.o.. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný v čase vyšetrenia netrpel duševnou chorobou, duševnou poruchou ani sexuálnou deviáciou. Schopnosť rozpoznať protiprávnosť konania a schopnosť svoje konanie ovládať neboli v čase skutku nijakou mierou znížené, boli plne zachované. Obžalovaný nie je závislý od alkoholu ani iných psychoaktívnych látok, nie je teda potrebné nariadiť ochranné protialkoholické ani protitoxikomanické liečenie. Vzhľadom na neprítomnosť duševnej choroby či poruchy ani sexuálnej deviácie nie je potrebné ani ochranné psychiatrické či sexuologické liečenie. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania, je schopný plnohodnotnej účasti na všetkých procesných úkonoch. Krátko (12/2016 až 02/2017) bol ambulantne psychiatricky liečený pre zmiešanú úzkostne depresívnu poruchu, čo je však bez forenzného významu k predmetnému skutku.

Zápisnica a fotodokumentácia prezentujú, že dňa 14.11.2016 bola vykonaná previerka výpovede poškodenej, ktorú riadila vyšetrovatelka PZ a okrem kriminalistického technika sa jej zúčastnila aj R.. T. W.. Realizovala sa v zariadení S., n.o., K. XX, X. a okolí, za aktívnej účasti poškodenej.

Zápisnica o vydaní veci je dôkazom o tom, že dňa 13.11.2018 vydala poškodená dobrovoľne pre účely trestného konania dva predmety - tablet čiernej farby zn. Lenovo a mobilný telefón červenej farby zn. Sony Ericsson, K530i so SIM kartou, ktoré predmety boli fotograficky zadokumentované.

Uznesenie o vrátení veci vypracované vyšetrovatelkou PZ dňa 20.12.2018 a potvrdenie o vrátení veci zo dňa 21.12.2018 je dôkazom o tom, že poškodenej boli vyššie označené predmety vrátené keď už neboli potrebné pre účely ďalšieho trestného konania.

Lekárska správa vystavená dňa 22.10.2018 J.. J. F., R.. gynekologičkou a pôrodníčkou, bola podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku z odvetvia Gynekológia a pôrodníctvo a súd sa o nej vyššie zmieňoval.

Lekárska správa zo dňa 26.10.2018 preukazuje, že uvedeného dňa sa poškodená podrobila kontrole u gynekologičky a pôrodníčky J.. M. W., kde uviedla, že už ťažkosti nemá, čo podporil aj objektívny nález.

Písomná informácia S., n.o. o obmedzení vstupu do budovy P. E. z dôvodu ohrozenia pocitu bezpečia a negatívneho vplyvu na klientov s nariadením ústavnej starostlivosti bola spracovaná pre zamestnancov vrátnice spolu s pokynom, aby v prípade návštevy klienta umožnili stretávanie len mimo budovy zariadenia.

Rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 31Ps/12/2013 zo dňa 06.12.2013, právoplatný dňa 15.01.2014, sa vzťahuje k osobe M. U., nar. XX.XX.XXXX. Bola ním pozbavená spôsobilosť na právne úkony a Zariadenie sociálnych služieb S., n.o. bolo ustanovené za jej opatrovníka. Z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva, že menovaná trpí na trvalú a nevyliciteľnú duševnú poruchu v zmysle psychózy a to nediferencovanú schizofréniu, prekonala opakovane psychotické ataky (telové a zrakové halucinácie, chorobná vzťahovosť) s následnými hospitalizáciami v psychiatrických zariadeniach. Rozumové schopnosti má v pásme ľahkej mentálnej retardácie, s poruchami správania v zmysle heteroagresivity aj autoagresivity.

Výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR preukazuje, že obžalovaný má v období od 21.12.2015 do 19.12.2019 evidované štyri menej závažné priestupky, ktoré boli vybavené napomenutím a v jednom prípade blokovou pokutou vo výške 10,00 €.

Odpis registra trestov preukazuje, že obžalovaný bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 27/2018 zo dňa 23.03.2018 uložený za prečin podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov (do 13.04.2021). V minulosti bol k nepodmienečnému trestu odňatia slobody odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, dvakrát za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, pričom za tento prečin mu v jednom prípade bol nariadený výkon pôvodne podmiennečne uloženého trestu odňatia slobody, na nepodmienečný trest odňatia slobody bol v roku 2012 odsúdený za prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona ktorý spáchal v jednočinnom súbehu s prečinom podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Trestné konanie proti obžalovanému P. E. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g/ a § 139 písm. f/ Trestného zákona je vedené na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II podanej dňa 10.02.2020. Vykonávané je za aplikácie základných právnych princípov upravených v § 2 Trestného poriadku prináležiacich pre štádium súdneho konania. Riadiac sa najmä zásadou podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou pristupoval súd k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich v prospech obžalovaného, ako aj okolností

a dôkazov svedčiacich v jeho neprospech. Procesným stranám poskytol priestor na obstarávanie, predkladanie, resp. navrhovanie dôkazov, následne všetky navrhnuté, ako aj tie, ktoré sám vyhladal zákonným spôsobom vykonal. Procesným stranám súd neuprel ani iné procesné práva, ktorými v kontradiktórnom trestnom konaní disponujú. V súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku následne vykonané dôkazy nestranné, podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia vyhodnotil každý samostatne ako aj v ich vzájomných súvislostiach a nakoľko dospel k záveru, že nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny obžalovaného, postupom podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil P. E. spod obžaloby, pretože prejednaný skutok nie je trestným činom.

Obžalovanému sa kladie za vinu, že dňa 22.10.2018 približne o 19,00 hod. v priestoroch altánku v areáli zariadenia sociálnych služieb neziskovej organizácie S. na K. O.. XX v Košiciach zneužívajúc duševnú zaostalosť T. E. a silou prekonajúc jej verbálny a fyzický odpor, vnikol svojím pohlavným údom do jej pošvy, čím svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu.

Obžalovaný od začiatku trestného stíhania popieral trestnú činnosť, na hlavnom pojednávaní tak urobil formou vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku a následnou výpoveďou objasnil za akých okolností sa spoznal s poškodenou T. E., aký bol medzi nimi vzťah, tiež udalosti zo dňa 22.10.2018. Vo výpovediach obžalovaného súd nenašiel žiadne rozpory, boli ucelené, popisné a vyčerpávajúce. Obžalovaný vypovedal, že po tom ako sa s poškodenou zoznámil prostredníctvom kamaráta Y. D., taktiež umiestneného v zariadení S., n.o., stretávali sa, dlhšiu dobu si písali sms-správy, poškodená ho kontaktovala aj cez aplikáciu Messenger, telefonovali si. Vyjadřila sa, že ho miluje, chce s ním chodiť a žiť. Nemal konkrétne informácie o jej zdravotnom stave a pretože s ním komunikovala normálne mal zato, že bola postihnutá obrnou tak, ako väčšina klientov S.-u. Poškodená mu stále písala aby za ňou prišiel a deň alebo dva pred skutkom mu navrhla sex. Obžalovaný podrobne opísal ako sa v inkriminovaný deň s poškodenou zblížil formou bozkávania, ako za ňou večer prišiel tak, ako sa dohodli a za akých okolností a kde došlo k pohlavnému styku. Zdôraznil, že styk bol bez násilia, poškodená sa nebránila, spočiatku bola aktívna, cítil, že sa jej to páčilo, aj keď pravdou je, že potom ju to akoby prestalo baviť, povedala že už stačilo, lebo sa ponáhľala. Súhlasil, obliekli sa, ešte chvíľu sa bozkávali, chytili sa za ruky a odprevadil ju k budove S.-u. Poškodená mala počas styku v ruke mobilný telefón.

Zo spáchania skutku usvedčovala obžalovaného poškodená T. E., výpovede ktorej sú však plné rozporov a v mnohom sú vyvrátené ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Popisovala, že pred skutkom sa s obžalovaným nestrela a ešte v rámci tej istej výpovede na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa stretli aj rozprávali. Tvrdila, že obžalovaný sa jej nepáčil, čo je však v rozpore so získanou komunikáciou z mobilného telefónu, s výpoveďami viacerých svedkov aj so znaleckým posudkom č. 6/2019 z ktorého vyplýva, že pred znalkyňou psychologičkou R.. T. W., R.. vyjaviť svoj vysoko pozitívny vzťah k osobe obžalovaného, hovorila o tom, že bol jej láskou a preto ho aj intenzívne vyhľadávala a udržiavala s ním kontakt. Rozporne vypovedala aj o tom, akým spôsobom išla s obžalovaným k altánku v areáli zariadenia S.. Raz uvádzala, že obžalovanému povedala, že s ním nemôže a nechce ísť nikam, ale on ju ťahal za ruky a zobral ju hore k altánku, potom že cestou k altánku sa nedržali za ruky, šli ďaleko od seba, obidvaja svojím krokom, nebol žiaden problém. Keď pred vyšetrovateľkou povedala, že obžalovaný ju k altánku ťahal, nie je to pravda, na všetko si presne pamätá, ako tvrdila na hlavnom pojednávaní. Keď ju obžalovaný v altánku vyzliekal nepovedala mu na to nič, tým, že dala ruky pred seba mu naznačila, že má prestať. Počas toho ako „to“ robil mala z toho zlý pocit, ale neurobila nič, bála sa, nepoznala dobre obžalovaného. Potom mu povedala, aby to nerobil. Nekričala, nebránila sa, nepoužila mobilný telefón. Nevierohodne vyznievajú aj tvrdenia poškodenej o tom kedy a ako sa s obžalovaným bozkávali, na jednom mieste to potvrdila, následne poprela. V prípravnom konaní tvrdila, že po tom ako ju obžalovaný znásilnil kričala o pomoc, pred súdom tvrdila, že nekričala. Aj keď v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní používala slovo „znásilnenie“, nevedela vysvetliť jeho obsah, to slovo počula predtým v ústave. Nevedela vysvetliť ani to čo si predstavuje pod pojmom „pohlavný styk“. Chápe, čo znamená slovo „sex“, na internete videla pohlavný styk iných osôb, teda vedela posúdiť intímny styk medzi mužom a ženou. V nadväznosti na iné dôkazy nepravdivo vyznieva výpoveď poškodenej v tom, že obžalovaného po skutku nekontaktovala, nepísala mu, neposlala mu žiadosť o priateľstvo na Facebook. Takisto konanie poškodenej, ktoré predchádzalo intímnemu zblíženiu a spočívalo v tom, že nerešpektovala pokyn opatrovateľky aby sa zdržiavala na chodbe, ale šla s obžalovaným do areálu zariadenia, nenasvedčuje pre vierohodnosť jej tvrdení, že obžalovaný sa jej nepáčil, že s ním nechcela ísť von.

Svedkyňa J. U., opatrovatelka v zariadení S., n.o. na oddelení poškodenej vypovedala o tom, ako poškodená v inkriminovaný večer chcela ísť vonku, ona ju ale nepustila a prikázala jej, aby sedela na chodbe s tým, že ju bude chodiť kontrolovať. Po chvíli tam už poškodená nebola, ale pretože klienti sa môžu zdržiavať v areáli zariadenia do 19,30 hod. neriešila to. Následne keď v kúpeľni krvácala povedala jej, že sa nič nestalo, že jej nič nie je a aj keď poškodenú s kolegyňami nabádali, aby povedala pravdu či mala kontakt s mužom, trvala na tom, že jej nikto nič neurobil, pričom žiadne viditeľné vonkajšie zranenia nemala. Svedkyňa uviedla, že po udalostiach z inkriminovaného dňa si u poškodenej nevšimla žiadne zmeny správania a keď sa jej s odstupom času opýtala či vtedy mala pohlavný styk, poškodená jej to s úsmevom na tvári potvrdila, vyzerala pri tom spokojná. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že poškodená obžalovanému písala aj po skutku. Poškodená je v zariadení slušná, má dobré vzťahy so všetkými, spory nevyvoláva, avšak niekedy klame.

Svedkyňa P. X., taktiež opatrovatelka v zariadení S., n.o., vypovedala o tom, že poškodená v inkriminovaný večer tvrdila, že krvácanie sa spustilo samo a na urgentnom prijme na gynekológii, kde bola prítomná pri vyšetrení poškodenej, nakoniec sa chytila toho na čo sa jej pýtala lekárka, že zranenie si spôsobila pri holení. Svedkyňa si vonkajšie poranenia na tele poškodenej nevšimla.

O tom, že postoje poškodenej k udalostiam zo dňa 22.10.2018 sa zmenili po návrate do zariadenia z návštevy u príbuzných vypovedala svedkyňa R. T. Y. Keď bratia a teta poškodenej doviezli poškodenú do zariadenia oznámili, že idú podať trestné oznámenie na E., pretože poškodená im doma vyličila, že došlo k znásilneniu. Následne dve klientky zariadenia podali svedkyni rôzne verzie toho čo sa malo stať. Najprv jej M. U. a S. W. opisovali ako z balkóna na druhom poschodí videli poškodenú opretú o stenu a E. ju obchytkával, potom ju ťahal hore do lesíka k altánku. Na druhý deň jej ale povedali, že to videli spoza stromov, kde sa skrývali. Zamestnankyne oddelenia jej však povedali, že menované v inkriminovanom čase vonku vôbec neboli. Poškodená až po tom ako sa vrátila z návštevy do zariadenia začala používať slovo „znásilnenie“, význam ktorého, tak ako to už súd vyššie uviedol, nevedela objasniť. Svedkyňa uvádzala, že poškodená je simplexná, jednoduchá osobnosť a je veľmi ľahko manipulovateľná a ovplyvniteľná. Keď sa nahnevá dokáže byť verbálne agresívna, nie je však nebezpečná. Aj napriek ľahkej mentálnej retardácii si vie presadiť svoj záujem a vyjadriť svoj nesúhlas. Aj táto svedkyňa mala informácie o tom, že poškodená bola do obžalovaného zamilovaná a pretože o obžalovaného mali záujem aj S. W. a M. U., malo medzi nimi dôjsť k hádke.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul v pozícii svedkyne S. W., ktorá ako jediná vypovedala o tom, že poškodená v ten večer na dvore kričala „pomoc, pomôžte mi, ma znásilňuje“. Keď so M. U. zišli na dvor videli ju ležať na zemi pri garáži a obžalovaný z nej trhal oblečenie, znásilnil ju a vyhrážal sa jej zabitím ak o tom niekomu povie. Potom ju nechal na zemi a ona jej pomohla výjsť na druhé poschodie. Výpoveď tejto svedkyne však súd hodnotí ako nevierohodnú, jej opisy nekorešpondujú so žiadnymi zistenými skutočnosťami. Aj samotné podávanie svedeckej výpovede a správanie svedkyne nepresvedčilo súd o tom, že vypovedala pravdivo to, čo v inkriminovaný večer vnímala svojimi zmyslami. Ani výpoveď svedkyne M. U. nekorešponduje s výpoveďou poškodenej a ani s inými dôkazmi v tom, že v ten večer šla s poškodenou vonku, poškodená tam potom kričala „pomoc, pomoc“, ale ona už šla späť hore, lebo ju volala sestrička. Poškodená jej potom mala povedať, že kričala o pomoc preto, lebo obžalovaný ju znásilnil. Neverila však poškodenej, myslí si, že poškodená to chcela.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí rodinní príslušníci poškodenej M. A., D. A., T. a N. E., bratia poškodenej. Práve po stretnutí s týmito poškodená v zariadení S., n.o. a následne v rámci tohto trestného konania začala sa vyjadrovať tak, že išlo o znásilnenie. Kvôli tomu, že poškodená bola pri pohlavnom styku zranená dospela svedkyňa M. A. k záveru, že išlo o násilný čin. Poškodená sa nevyjadrila k pocitom aké mala pri styku, ale tvrdila, že predtým sa neobzákavali, že nedošlo k žiadnemu zblíženiu. Svedkyňa v prípravnom konaní pred vyšetrovatelkou vypovedala, že po tom ako T. E. skontroloval poškodenej tablet a tlačil na ňu aby povedala pravdu, ako sa jej vyhrážal, že jej tablet zoberie, poškodená povedala, že bola znásilnená. Na hlavnom pojednávaní však už tvrdila, že poškodená najprv povedala o znásilnení, až potom jej brat skontroloval tablet. Aj táto svedkyňa však vypovedala, že poškodená keď rozprávala o udalostiach zo dňa 22.10.2018 nevedela aký je rozdiel medzi pohlavným stykom a znásilnením.

Svedkyňa D. A. potvrdila, že brat kričal na poškodenú keď našiel v tablete jej komunikáciu s obžalovaným. Tlačil na ňu a vyhrážal sa, že jej zoberie tablet keď nepovie pravdu ako to bolo. Poškodená bola nervózna. Povedala jej, že gynekologické problémy mala z toho, že ju znásilnil a nebol to klient

zariadenia. Svedkyňa nevedela o tom, či a aké city prechovávala poškodená k obžalovanému v čase skutku, či sa predtým stretávali, či komunikovali, či sa jej páčil, nevedela o tom, že poškodená bola s obžalovaným na stretnutí dohodnutá, čo predchádzalo momentu keď vyšla z budovy zariadenia do areálu, aký mala pokyn od opatrovateľky.

Brat poškodenej T. E. ako svedok tvrdil, že došlo k znásilneniu, ale nevedel už objasniť od koho sa to dozvedel.

Svedok N. E., ďalší brat poškodenej, potvrdil, že na poškodenú kričal a vyhrážal sa jej rozbitím tabletu keď zistil, že si písala s obžalovaným, aj keď podľa neho nie všetky správy napísala poškodená. O tom, že jeho sestre bolo ublížené mu povedala sesternica D. A.. Keď sa na to poškodenej pýtal ona mu povedala toľko, že obžalovaný ju ťahal, že išli hore, že ju vyzliekol a mali styk, že sa chcela odtiahnuť, ale nepustil ju. Ako to popisovala začala plakať, ale je dosť možné, že plakala preto, lebo na ňu kričal. Neskôr mu vyšetrovateľka povedala, že po skutku jeho sestra opäť kontaktovala obžalovaného.

Lekárska správa vypracovaná lekárkou Gynekologicko - pôrodnického oddelenia UNLP, Rastislavova 43 v Košiciach J. J. F. je dôkazom o tom, že poškodená bola dňa 22.10.2018 o 22,05 hod. vyšetrená s nálezom: na hymenálnom okraji rhygáda s pulzujúcim krvácaním cca 1 cm. Lekárska správa bola podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku č. 1/2019, v ktorom však znalec v odvetví gynekológia a pôrodníctvo J. H. G. k mechanizmu vzniku poranenia uzavrel, že pri pohlavnom styku nemuselo ísť o intenzívny, násilný a agresívny pomer vzhľadom k nálezom, ale aj výpovedi poškodenej, ktorá informovala, že predtým nemala pohlavný styk, rodidlá boli nepoškodená a pravdepodobne úzke. Aj za nenásilných podmienok môže dôjsť k poraneniu hymenu, krvácaniu a traumatizácii tejto oblasti, aj preto obvyklý spôsob života poškodenej nebol vážne narušený a akt nezanedbalá u nej žiadne následky.

V prospech obžalovaného vyznievajú aj závery znaleckého posudku č. 92/2019, v ktorom znalec psychiater a sexuológ uzavrel, že v čase vyšetrenia a ani v čase kedy mal byť skutok spáchaný netrpel duševnou chorobou, poruchou ani sexuálnou deviáciou, nie je závislý od alkoholu ani iných psychoaktívnych látok.

Aj znalkyňa z odboru Psychológia v znaleckom posudku č. 64/2019 uzavrela, že psychosexuálny vývin obžalovaného je v norme, obžalovaný sa javí ako neagresívny typ, aj keď so sklonom ku dominancii. Hodnotový a morálny vývin obžalovaného zodpovedá nižšej sociálnej spoločenskej vrstve, aj keď jeho intelektové a rozumové schopnosti sú situované do pásma nadpriemeru, čo ho vedie k tomu že vyhľadáva spoločnosť či partnerku v komunite ľudí zo zariadenia S.. Odchýlku v myslení a vnímaní reality používa ako metódu na ovládanie osobnostne hendikepovaných ľudí, teda ľudí s nižším intelektovým potenciálom. Aj keď znalkyňa zistila u obžalovaného zvýšené L-Iží skóre predstavujúce jeho vlastnosť sociálnu realitu popisovať tendenčne a javiť sa v lepšom svetle, v nadväznosti na výsledky dokazovania nemôže súd hodnotiť obžalovaného ako nevierohodnú osobu.

Znalkyňa R. T. W. v znaleckom posudku č. 6/2019 dospela vo vzťahu k poškodenej k záverom, že je síce schopná popísať sexuálne správanie, ktoré sa na nej vykonalo, avšak jej popis je len čiastočne zhodný s reálnym opisom prežitého, pričom jej vnímanie a reprodukcia je obmedzená na to, čo už bolo nepríjemné. Poškodená je jedincou s patologickým intelektom, simplexnou osobnosťou. Predmetný skutok vnímala ako čiastočne dobrovoľný akt a v jeho kontexte znalkyňa u poškodenej nezistila žiadne negatívne stopy ani následky. Poškodená síce iba čiastočne chápe zmysel sexuálneho správania, vie však vyjadriť svoj súhlas či nesúhlas k možným sexuálnym praktikám.

Objektom trestného činu znásilnenia je právo ženy slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote. Nezáleží pritom na spôsobe života ženy, ani na tom, či ide o ženu pohlavne nedotknutú alebo aktívnu v sexuálnej oblasti života.

Za násilie v zmysle tohto trestného činu sa považuje použitie fyzickej sily zo strany páchatel'a za účelom prekonania alebo zamedzenia vážne mieneného odporu ženy a dosiahnutia súložu proti jej vôli. Násilné konanie však nemusí smerovať k vykonaniu súložu, ale k donúteniu ženy aby strpela iné páchatel'ove prejavy.

Za súlož sa považuje spojenie pohlavných orgánov muža a ženy, pričom stačí, ak došlo len k čiastočnému vsunutiu pohlavného údu muža do pošvy ženy. Spojením pohlavných orgánov je znásilnenie dokonané bez ohľadu na to, či došlo k pohlavnému ukojeniu.

Donútením ženy k súloži zákon rozumie prekonanie vážne mieneného odporu ženy alebo podľahnutie ženy pri zistení beznádejnosti odporu so zreteľom na to, že jej páchatel' za použitia násilia alebo hrozby bezprostredného násilia nedal žiadnu možnosť odpor prejavit'. Ak odpor ženy nebol mienený vážne nejde o donútenie.

Závažnejším spôsobom konania je trestný čin spáchaný aj keď páchatel' využije neskúsenosť osoby na ktorej sa dopustí znásilnenia a práve táto neskúsenosť mu umožní, alebo aspoň podstatne uľahčí spáchanie trestného činu.

Páchatel' sa dopustí znásilnenia na chránenej osobe, v danom prípade chorej osobe, ktorou sa pre účely Trestného zákona rozumie osoba, ktorá v čase činu trpí fyzickou chorobou alebo duševnou chorobou.

Vzhľadom k tomu, že vykonaným dokazovaním nebolo dostatočne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by bol obžalovaný násilím donútil poškodenú k súloži vyhodnotil súd, že prejednaný skutok nie je trestným činom, preto ako jediné možné spravodlivé rozhodnutie je oslobodenie P. E. spod obžaloby za použitia § 285 písm. b/ Trestného poriadku.

V nadväznosti na oslobodzujúci výrok súd rozhodol o nároku poškodenej T. E. na náhradu škody vo výške 15.000,00 € titulom bolestného tak, že menovanú odkázal na civilný proces.

### **Poučenie:**

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.